

**Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning
gemeente Rijssen-Holten**

Inhoud

Inleiding	3
HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN.....	4
1.1 Algemeen.....	4
1.2 Diverse voorzieningen	5
HOOFDSTUK 2 RESULTAATGERICHTE COMPENSATIE.....	6
2.1 Resultaatverplichting	6
2.2 Melding voor een (keukentafel)gesprek.....	6
2.3 Het (keukentafel)gesprek	6
2.4 Arrangement.....	7
2.5 Aanvraag individuele voorzieningen.....	7
2.6 Algemene uitgangspunten bij de beoordeling van aanvragen	8
HOOFDSTUK 3 BEOORDELING VAN DE TE BEREIKEN RESULTATEN.....	8
3.1 Resultaat 1: Een schoon en leefbaar huis.....	8
3.2 Resultaat 2: Wonen in een geschikt huis	10
3.3 Resultaat 3: Beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften	13
3.4 Resultaat 4: Beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding	14
3.5 Resultaat 5: Het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren	15
3.6 Resultaat 6: Zich verplaatsen in en om de woning	16
3.7 Resultaat 7: Zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel	17
3.8 Resultaat 8: De mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan maatschappelijke, recreatieve en religieuze activiteiten.....	19
HOOFDSTUK 4 VERSTREKKING IN NATURA, ALS PERSOONSGEBONDEN BUDGET EN ALS FINANCIËLE TEGEMOETKOMING. EIGEN BIJDRAGE EN EIGEN AANDEEL	19
HOOFDSTUK 5. PROCEDURELE BEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES EN BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING.....	26
HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN	28

- BIJLAGE:
1. Richtlijn indicatieadvisering Hulp bij het Huishouden“ van de MO zaak
1a. Normtijden Hulp bij het Huishouden gemeente Rijssen-Holten
 2. Handboek voor Toegankelijkheid *
 3. Richtlijn "Criteria medische noodzakelijke begeleiding"
 4. Beleid Huurverhoging na Woonverbetering van de vereniging Overleg Voorzitters
Huurcommissie 2011
- * Handboek voor Toegankelijkheid is fysiek in te zien op afdeling Mens en Werk, team Wmo

Inleiding

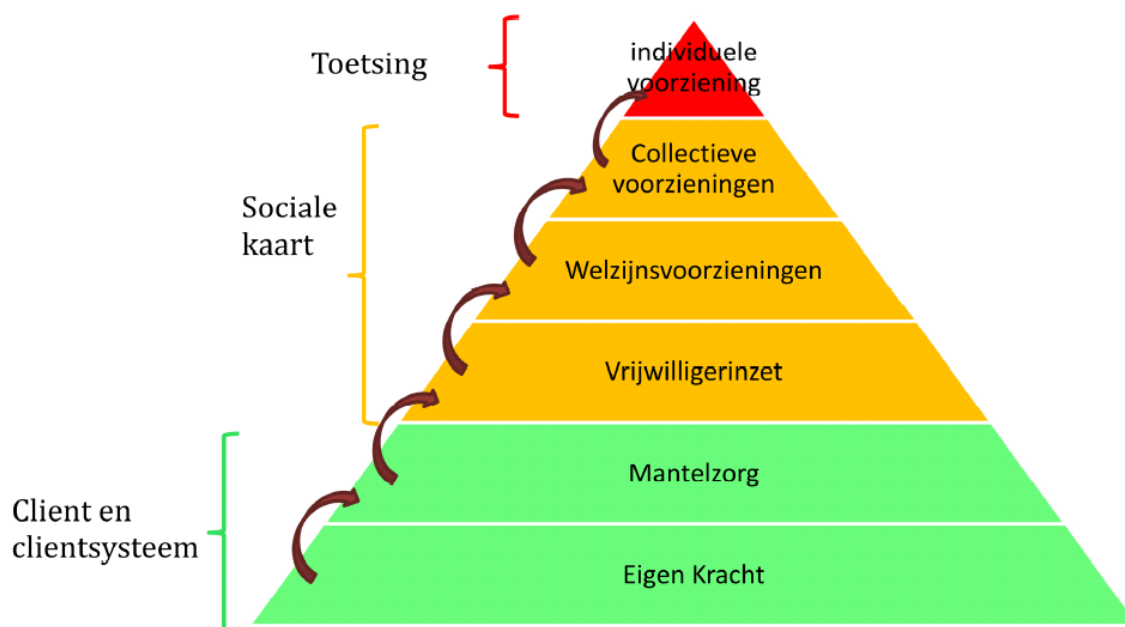
De gemeente heeft een compensatieplicht voor haar inwoners met beperkingen, aldus de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Hoe de gemeente Rijssen-Holten haar compensatieplicht invult, staat in de verordening maatschappelijke ondersteuning, het besluit maatschappelijke ondersteuning en in deze beleidsregels.

Anders dan in de voorgaande gemeentelijke Wmo-regelgeving, staan in deze regelgeving niet langer de voorzieningen centraal, maar de te bereiken resultaten. In een (keukentafel)gesprek wordt de situatie van belanghebbende in kaart gebracht en wordt samen gezocht naar oplossingen voor de ervaren belemmeringen. Daarbij wordt in eerste instantie gekeken naar de eigen mogelijkheden, het eigen sociaal netwerk en voorliggende voorzieningen. Als deze niet of onvoldoende leiden tot het te bereiken resultaat, dan kan de gemeente compenseren door het verstrekken van een individuele voorziening. Dit alles onder het motto: *Iedereen moet mee kunnen doen in onze samenleving!*

De inhoud van deze beleidsregels, sluit qua inhoud, maar ook qua opbouw aan bij die van de verordening. In hoofdstuk 1 zijn algemene bepalingen opgenomen. Hoofdstuk 2 gaat over resultaatgerichte compensatie en in hoofdstuk 3 staat de beoordeling van de 8 te bereiken resultaten beschreven. Hoofdstuk 4 gaat over de verstrekkingvormen en de eigen bijdrage/het eigen aandeel.

Vervolgens gaat het in hoofdstuk 5 over procedurele bepalingen en in hoofdstuk 6 over slotbepalingen.

Oplossingsrichting

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

1.1 Algemeen

Wmo algemeen

Het maatschappelijke doel van de Wmo is: meedoen. Meedoen van álle burgers aan álle facetten van de samenleving, al of niet geholpen door vrienden, familie of bekenden. Dat is de onderlinge betrokkenheid tussen mensen. En als dat niet lukt, is er ondersteuning vanuit de Wmo. Op basis waarvan de gemeente kan compenseren.

Compensatie

In artikel 4 van de Wmo staat de term compensatie beschreven:

“Ter compensatie van de beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 4, 5, en 6 ondervindt in zijn zelfredzaamheid en zijn maatschappelijke participatie, treft het college van burgemeester en wethouders voorzieningen op het gebied van maatschappelijke ondersteuning die hem in staat stellen:

1. een huishouden te voeren;
2. zich te verplaatsen in en om de woning
3. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel
4. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

Bij het bepalen van de voorzieningen houdt het college van burgemeester en wethouders rekening met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager van de voorzieningen, alsmede met de capaciteit van de aanvrager om uit een oogpunt van kosten zelf in maatregelen te voorzien.

Resultaatverplichting en resultaten

De hierboven genoemde vier aspecten van artikel 4 Wmo zijn heel verschillend van aard en omvang en daardoor lastig te vertalen naar de praktijk. Om toepassing mogelijk te maken, zijn ze vertaald in acht concrete en daardoor goed werkbare resultaten.

Iedere burger kan:

1. wonen in een schoon en leefbaar huis
2. wonen in een voor hem/haar geschikt huis
3. beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften
4. beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding
5. thuis zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren
6. zich verplaatsen in, om en nabij het huis
7. zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en
8. iedere burger heeft de mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten

Reikwijdte van de compensatie

Een goed (keukentafel)gesprek over en zorgvuldig onderzoek naar de ondersteuningsbehoefte en vaststellen welk resultaat bereikt moet worden met de ondersteuning, dat is waar het om gaat. De gemeente heeft een resultaatverplichting, waarbij de ondersteuning steeds gericht is op zelfredzaamheid en participatie. Om tot een resultaat te komen, kunnen alle mogelijke middelen worden ingezet. Met betrokkene zal de gemeente nagaan welke voorliggende voorzieningen beschikbaar en voor betrokkene toegankelijk zijn, wat de eigen mogelijkheden zijn en of er algemene voorzieningen kunnen bijdragen aan een gewenst resultaat.

Mantelzorgers en vrijwilligers

Een bijzondere groep onder de Wmo vormen de mantelzorgers en vrijwilligers. Zij vallen onder de werking van prestatieveld 4. Het gaat vooralsnog om afgeleide aanspraken, omdat er een persoon is waarvoor de mantelzorger zorgt. De mantelzorger kan op naam van deze persoon aanspraak maken op individuele voorzieningen. De gemeente dient rekening te houden met de belangen van de mantelzorger en diens dreigende overbelasting. Bij de verschillende onderdelen komt dit aan de orde. Er wordt uitgegaan van een afgeleid recht op voorzieningen. Beschikkingen zullen dan ook op naam staan en gericht zijn tot degene die de mantelzorg ontvangt.

1.2 Diverse voorzieningen

Wettelijke voorliggende voorzieningen

Dit zijn voorzieningen in andere wettelijke regelingen, waar een burger gebruik van kan maken. Het gaat daarbij om voorzieningen die door de burger aan te vragen en te gebruiken zijn ter oplossing van (een deel van) zijn problemen. Bekende voorbeelden zijn de kinderopvang, de hulpmiddelen van de Zorgverzekeringswet (Zvw), de zorg uit de Algemene wet bijzondere ziektekosten (AWBZ), huur- en zorgtoeslag etc..

Algemene voorzieningen

Artikel 1.1, lid 4 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Rijssen-Holtten 2014 (hierna te noemen verordening) geeft een begripsomschrijving van de algemene voorziening: *“Een voorliggende voorziening die weliswaar niet bestemd is voor, noch te gebruiken is door alle personen als bedoeld in artikel 4, lid 1 van de wet, maar die anderzijds door iedereen waarvoor de voorziening wel bedoeld is op eenvoudige wijze te verkrijgen of te gebruiken is, zonder een ingewikkelde aanvraagprocedure en die voor belanghebbende betaalbaar is.”*

Meestal gaat het hierbij om diensten, zoals bijvoorbeeld de sociale alarmering en de maaltijdservice.

Er ontstaan langzamerhand steeds meer nieuwe algemene voorzieningen. Bij dit soort algemene voorzieningen kan gedacht worden aan b.v. boodschappen- en klussendiensten.

Naarmate er meer algemene voorzieningen beschikbaar zijn, zal er minder noodzaak zijn tot het verstrekken van individuele voorzieningen.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen

Artikel 1.1, lid 3 van de verordening geeft een begripsomschrijving van de algemeen gebruikelijke voorziening. Een algemeen gebruikelijke voorziening voldoet aan de vier volgende criteria: Het aan te schaffen product:

1. kan voor een persoon zonder beperkingen in een financieel vergelijkbare positie worden gerekend tot het normale aanschaffingspatroon;
2. is gewoon te koop;
3. is niet duurder dan soortgelijke producten;
4. is niet speciaal bedoeld voor personen met beperking(en).

Algemene gebruikelijke voorzieningen zijn voorzieningen (artikelen en/of spullen en gedragingen dus geen diensten) die normaal in winkels te koop zijn, die door de gemiddelde Nederlander gewoon gebruikt kunnen worden en die een geaccepteerde prijsstelling hebben. Een fiets met een lage instap en een elektrische fiets zijn goede voorbeelden van algemeen gebruikelijke voorzieningen.

Het is mogelijk dat een voorziening algemeen gebruikelijk is, maar dat de aanpassingen die daarop nodig zijn, niet algemeen gebruikelijk zijn. In dat geval kunnen alleen de aanpassingen voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komen. Ook kan het voorkomen dat een voorziening algemeen gebruikelijk is, maar niet in de levensfase van de belanghebbende. Een voorbeeld hiervan is een autostoeltje voor kinderen waarvoor dit op basis van hun leeftijd niet meer verplicht is. In dat geval kan de voorziening in het kader van de Wmo worden verstrekt. Een ander voorbeeld is een verhuizing. In bepaalde levensfasen is een verhuizing algemeen gebruikelijk en zal er geen financiële tegemoetkoming in de verhuis- en (her)inrichtingskosten worden verstrekt.

Collectieve voorzieningen

Artikel 1.1, lid 6 van de verordening geeft een begripsomschrijving van een collectieve voorziening: *“Een voorziening die individueel wordt verstrekt, maar die door meerdere personen tegelijk wordt gebruikt, in casu het collectief vraagafhankelijk vervoer”* (Regiotaxi).

Individuele voorzieningen

Artikel 1.1, lid 17 van de verordening geeft een begripsomschrijving van een individuele voorziening: *“Een voorziening die door het college ten behoeve van één persoon op basis van artikel 4 van de wet wordt verstrekt.”*

Om voor een individuele voorziening in aanmerking te komen, zal een aanvraagprocedure moeten worden doorlopen waarin het wel of niet toegekend krijgen, wordt meegedeeld in een beschikking. Tegen de beschikking kan bezwaar en beroep aangetekend worden.

HOOFDSTUK 2 RESULTAATGERICHTE COMPENSATIE

2.1 Resultaatverplichting

De te bereiken resultaten, die afgeleid zijn uit de doelstellingen van de compensatieplicht, vormen het hart van de Wmo. Hieruit zijn de eerder genoemde acht te bereiken resultaten afgeleid.

Op deze acht terreinen heeft de gemeente Rijssen-Holtten een resultaatverplichting: door de te nemen algemene of individuele maatregelen moet het gestelde resultaat bereikt kunnen worden.

2.2 Melding voor een (keukentafel)gesprek

Een melding voor een (keukentafel)gesprek kan schriftelijk, elektronisch, mondeling of telefonisch worden gedaan. Een melding geeft aan dat de belanghebbende een probleem ervaart.

2.3 Het (keukentafel)gesprek

Artikel 1.1, lid 13 van de verordening staat de begripsomschrijving van een (keukentafel)gesprek: *“Het eerste contact na een melding waarin met degene die maatschappelijke ondersteuning zoekt zijn gehele situatie wordt geïnventariseerd ten aanzien van de beperkingen en de gevolgen daarvan, de te bereiken resultaten, de te kiezen oplossingen via eigen mogelijkheden of via mogelijkheden van het netwerk dan wel via algemene, algemeen gebruikelijke, collectieve, (wettelijk) voorliggende en individuele voorzieningen.”* In een drietal situaties dient het (keukentafel)gesprek vooraf te gaan aan een aanvraag.

Die situaties zijn wanneer:

1. iemand zich voor het eerst bij de gemeente meldt;
2. er sprake is van gewijzigde omstandigheden;
3. de belanghebbende of de gemeente dit gewenst acht.

Het (keukentafel)gesprek is het logische startpunt voor iedereen die voor het eerst een beroep doet op de compensatieplicht in het kader van de Wmo. Voor de belanghebbende die door eerdere aanvragen en/of een eerder (keukentafel)gesprek al bekend is, kan de fase van het (keukentafel)gesprek wellicht worden overgeslagen. Na een gewijzigde situatie kan het ook van belang zijn een nieuw of een aanvullend (keukentafel)gesprek te hebben.

Bij het voeren van een (keukentafel)gesprek verkrijgt het college inzicht in de totale klantsituatie op de vier zorggebieden zoals genoemd in artikel 4, lid 1 Wmo. Hierbij houdt het college rekening met:

- a. de informatie die een belanghebbende verstrekt over zijn beperkingen in de mogelijkheden tot zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie op één of meerdere van de vier zorggebieden als bedoeld in artikel 4, lid 1 Wmo;
- b. de persoonskenmerken en behoeften van een belanghebbende;
- c. de mogelijkheden van een belanghebbende om zelf, mede uit oogpunt van kosten alsook de eigen verantwoordelijkheid van belanghebbende, in maatregelen te (laten) voorzien om de belemmeringen op het gebied van zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie weg te nemen. Hieronder wordt mede begrepen:
 - de mogelijkheden via het eigen sociaal netwerk;
 - de mogelijkheden van belanghebbende om gebruik te maken van algemene, algemeen gebruikelijke, voorliggende en/of collectieve voorzieningen.

Kortom het resultaat van het (keukentafel)gesprek is, dat de ondersteuningsbehoefte in kaart is gebracht en dat inzicht is verkregen in de mogelijkheden van de hulpvrager en de sociale omgeving om zelf bij te dragen aan een oplossing. In deze fase wordt bepaald wat het resultaat zou moeten zijn van de ondersteuning. Met andere woorden: wat kan de hulpvrager straks wel, wat hij nu niet kan?

Het (keukentafel)gesprek staat in eerste instantie los van een aanvraag voor een individuele voorziening. Dit is van groot belang om te voorkomen dat er een claimgerichte invulling van de Wmo plaatsvindt. Deze invulling is in strijd met de doelstelling van de Wmo. Wanneer iemand met een claimgerichte aanvraag komt en die uitsluitend claimgericht behandeld wil zien, kan dit betekenen dat de gemeente moeilijk maatwerk kan leveren.

De eigen kracht van de belanghebbende staat centraal in het (keukentafel)gesprek. Het doel hiervan is om de belanghebbende te stimuleren tot en betere kansen te bieden om volwaardig mee te kunnen doen in de samenleving. Dit vraagt om individueel maatwerk waarbij de eigen kracht van de belanghebbende en zijn omgeving ook wordt meegenomen in de overweging.

Het heeft de voorkeur om het (keukentafel)gesprek in een rustige en veilige omgeving te voeren, dus in een spreekkamer en niet aan de balie. Het voeren van het (keukentafel)gesprek in de thuishouding kan van belang zijn, omdat de (keukentafel)gespreksvoerder, dan in relatief korte tijd met eigen ogen een indruk kan krijgen van de leefsituatie van de hulpvrager. Als ook de woonsituatie van belang is, is een huisbezoek zelfs noodzakelijk. Bij een herhalingsvraag kan het (keukentafel)gesprek, afhankelijk van de situatie, ook telefonisch plaatsvinden, als dit maar leidt tot het in kaart brengen van de ondersteuningsbehoefte en het samen vaststellen van het te bereiken resultaat.

2.4 Arrangement

Elk (keukentafel)gesprek wordt afgesloten met een Arrangement. In dit Arrangement wordt in ieder geval opgenomen:

- a. de aanleiding van de melding;
- b. de mogelijkheden c.q. de verantwoordelijkheid die belanghebbende heeft om zelf dan wel via het eigen sociaal netwerk de belemmeringen weg te (laten) nemen op het gebied van de zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie;
- c. de mogelijkheden die belanghebbende heeft om redelijkerwijs gebruik te kunnen maken van algemene, algemeen gebruikelijke, voorliggende en/of collectieve voorzieningen;
- d. dat de reikwijdte van de compensatieplicht afgestemd zal worden op de mogelijkheden van belanghebbende, zoals genoemd onder b. en c. als de melding wordt doorgezet naar een aanvraag.

Wanneer belanghebbende opmerkingen heeft over het Arrangement, worden deze als bijlage aan het Arrangement toegevoegd. Wanneer belanghebbende het Arrangement heeft ondertekend, kan deze als aanvraagformulier dienen.

2.5 Aanvraag individuele voorzieningen

Globaal kan gesteld worden dat een aanvraag voor een individuele voorziening pas gedaan kan worden als op basis van het (keukentafel)gesprek een uitgebreide inventarisatie van het probleem heeft plaatsgevonden en alle mogelijke niet-individuele voorzieningen al zijn afgewogen.

Als er een ondertekend Arrangement van het (keukentafel)gesprek aanwezig is, wordt dit als aanvraagformulier beschouwd.

Indien belanghebbende rechtstreeks een aanvraag wil indienen, moet dit schriftelijk plaatsvinden. Indien men mondeling te kennen geeft een aanvraag te willen indienen, wordt dit per omgaande schriftelijk bevestigd. Bij deze bevestiging wordt een aanvraagformulier meegezonden.

2.6 Algemene uitgangspunten bij de beoordeling van aanvragen

In deze paragraaf wordt artikel 7.1 van de Verordening nader uitgewerkt. Een voorziening kan worden toegekend wanneer voldaan wordt aan de volgende uitgangspunten.

Langdurig noodzakelijk

Te verlenen zorg en voorzieningen dienen langdurig noodzakelijk te zijn ter compensatie van beperkingen. Onder langdurig wordt over het algemeen verstaan langer dan zes maanden of blijvend. Onder een blijvende situatie wordt ook de terminale levensfase verstaan. Voor een doorlopende individuele voorziening kan het ook om een kortere periode gaan, bijvoorbeeld na ontslag uit het ziekenhuis. Waar precies de grens ligt tussen kortdurend en langdurig, zal van situatie tot situatie kunnen verschillen.

Goedkoopst compenserend

Er wordt altijd uitgegaan van de goedkoopst compenserende voorziening. Indien de belanghebbende een duurdere voorziening wenst, is dit toegestaan, mits deze voorziening compenserend is. De meerkosten blijven voor rekening van de belanghebbende.

Individueel gericht

Individuele voorzieningen worden slechts verleend voor zover die in overwegende mate op het individu zijn gericht. Wel zal bij de bepaling van de mate van geschiktheid van de voorziening rekening worden gehouden met een eventueel aanwezige partner van belanghebbende, gezinsleden, mantelzorg(st)er of verzorgende.

Keuzemogelijkheid

De belanghebbende heeft over het algemeen een keuzemogelijkheid bij de individuele voorzieningen, die in de vorm van een voorziening in natura, een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming worden verstrekt.

HOOFDSTUK 3 BEOORDELING VAN DE TE BEREIKEN RESULTATEN

3.1 Resultaat 1: een schoon en leefbaar huis

Inleiding

Tot een schoon en leefbaar huis behoort het zwaar en licht huishoudelijk werk. Het gaat daarbij concreet om het afstoffen en stofzuigen van de woning, het soppen van de badkamer, keuken, toilet, het dweilen van vloeren en het schoonhouden van de ruimten die onder de compensatieplicht vallen. Deze ruimten zijn die ruimten die – op het niveau sociale woningbouw – voor dagelijks gebruik noodzakelijk zijn.

Afwegingskader

Het gaat om alle activiteiten teneinde het huis, exclusief de tuin, maar inclusief balkon en berging, schoon en leefbaar te houden.

- a. Allereerst beoordeelt het college of er eigen mogelijkheden zijn.

Toelichting: Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarin men al jaren op eigen kosten iemand voor deze werkzaamheden inhuurt. Als tegelijk met het optreden van de beperking geen inkomenswijziging heeft plaatsgevonden en er geen aantoonbare meerkosten zijn in relatie tot de handicap, is het oordeel in zijn algemeenheid dat er geen compensatie nodig is, omdat het probleem al opgelost is. Dit is uiteraard anders als aangetoond kan worden dat er zodanige wijzigingen zijn dat het niet meer mogelijk is deze hulp zelf te betalen. Is er sprake van een

latrelatie, dan zal de gemeente nagaan of en in hoeverre de partner bij kan dragen aan het huishouden.

- b. Daarna beoordeelt het college of er sprake is van gebruikelijke zorg.

Toelichting: Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is, die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: iedere persoon met wie de belanghebbende duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont, anders dan in een commerciële huurders- of kostgangersrelatie. Een huisgenoot is bijvoorbeeld een partner, een inwonend kind, maar zijn ook inwonende ouders. Of er sprake is van inwonendheid wordt naar de concrete feitelijke situatie beoordeeld. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Bij gebruikelijke zorg wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende zeven aaneengesloten etmalen zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij het zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het veelal om uitstelbare taken. Alleen als schoonmaken niet kan blijven liggen (regelmatig geknoeide vloeistoffen en eten) zal dat direct moeten gebeuren. Hier zal dan ondanks de gedeeltelijk gebruikelijke zorg wel voor geïndiceerd worden. Voor de overige aspecten van gebruikelijke zorg wordt verwezen naar hetgeen hierover opgenomen is in “de Richtlijn indicatieadviesing Hulp bij het Huishouden” van de MO zaak dat als bijlage 1 bij deze beleidsregels is gevoegd.

- c. Vervolgens beoordeelt het college of in het (keukentafel)gesprek, als dat heeft plaatsgevonden, alle voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen meegenomen zijn.
- d. Als het voorgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem, zal het college compenseren. Bij dit compenseren zal bij het indiceren voor hulp bij het huishouden maatwerk de boventoon voeren. Hierbij wordt als uitgangspunt “de Richtlijn indicatieadviesing Hulp bij het Huishouden” van de MO –zaak” gebruikt (**bijlage 1**). Hierbij geldt de actuele versie en voor nu is de versie januari 2011 gebruikt (**bijlage 1**) met als enige afwijking dat het aantal kamers niet bepalend is, maar de grootte van de woning. Hiervoor geldt de bijgevoegde Normtijden Hulp bij het Huishouden gemeente Rijssen-Holten (**bijlage 1a**). Deze systematiek van de Richtlijn indicatieadviesing Hulp bij het Huishouden” van de MO –zaak bestaat uit normen uitgedrukt in minuten en is indertijd tot stand gekomen in overleg met de toenmalige koepel van zorgaanbieders en is door de Centrale Raad van Beroep als niet-onredelijk aangemerkt.
- e. De hulp kan door het college worden toegekend in natura, in de vorm van een persoonsgebonden budget (PGB) of een persoonsgebonden budget-alfa (PGB-alfa).

Toelichting: Kiest de hulpvrager voor zorg in natura, dan heeft hij de keuze uit een aantal zorgleveranciers waarmee de gemeente een contract heeft afgesloten. De gemeente zorgt er dan voor dat de geïndiceerde hulp wordt geleverd.

Kiest de hulpvrager voor een PGB, dan ontvangt hij (afhankelijk van de indicatie) een bepaald budget, waarmee hij bij een leverancier van zijn eigen keuze de betreffende hulp kan inkopen.

Kiest de hulpvrager voor een PGB-alfa dan ontvangt hij (afhankelijk van de indicatie) een specifiek budget, bestaande uit een vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid van de Wet op de loonbelasting 1964 (alfahulp) inclusief een bedrag voor bemiddeling en service. De gemeente Rijssen-Holten heeft met een aantal bemiddelingsbureaus werkafspraken gemaakt.

Geen PGB en PGB-alfa voor familieleden in de 1^e en 2^e graad en partners daarvan
Er wordt geen PGB verstrekt voor het leveren van hulp bij het huishouden door familieleden die een 1^e en 2^e graads relatie hebben met de hulpvrager. De achterliggende gedachte hiervan, is dat wanneer er een beroep gedaan kan worden op een sociaal of familiair netwerk, hier geen betaling tegenover hoeft te staan. Dit is nl. in strijd met de intentie van Wmo, die ervan uitgaat, dat

wanneer een persoon met beperkingen zichzelf niet volledig kan redden, hij/zij een beroep doet op het sociale netwerk. Het financieren van een dergelijk netwerk is geen Wmo-aangelegenheid. Er is in feite sprake van mantelzorg dat je bijvoorbeeld je (groot)ouders voorthelpt.

- f. Bij huishoudelijke hulp kent het college hulp toe in minuten per week.
- g. Ook bij mantelzorgers kan sprake zijn van problemen met een schoon huis. Dit is een afgeleid recht van de verzorgde, zodat geen zelfstandig recht ontstaat.

Toelichting: Dit kan in twee situaties het geval zijn. Bij de eerste situatie komt de mantelzorger aantoonbaar niet toe aan een bijdrage tot een schoon en leefbaar huis van de verzorgde. Dat zou kunnen als gevolg van (dreigende) overbelasting. Dan kan op naam van de verzorgde hulp plaats vinden. De tweede situatie betreft het niet toekomen aan het schoonmaken van het eigen huis. Dan zou de verzorgde i.p.v. naturahulp een PGB kunnen aanvragen en dat kunnen gebruiken om de mantelzorger te betalen, die op zijn beurt met dat geld hulp in eigen huis kan bekostigen.

3.2 Resultaat 2: Wonen in een geschikt huis

Inleiding

In de Wmo is in artikel 4 lid 1 geen duidelijk onderscheid gemaakt tussen resultaten die bereikt moeten worden op het huishoudelijke vlak en resultaten voor wat betreft een voor de persoon en zijn kenmerken geschikte woning. De term 'voeren van een huishouden' geeft daar geen duidelijkheid over. Daarbij is er één belangrijke voorwaarde voordat er gecompenseerd kan worden: er moet een woning zijn. Als er geen woning is, is het niet de taak van de gemeente om voor een woning te zorgen. Iedere Nederlandse burger dient zelf voor een woning te zorgen. Bij de keus van een woning wordt uiteraard rekening gehouden met de eigen situatie. Dat betekent ook dat er met bestaande of bekende komende beperkingen rekening wordt gehouden. Als de woning dan nog niet geschikt is kan het college compenseren.

Voorwaarden

Om in aanmerking te komen voor een bouwkundige of woontechnische woonvoorziening, met uitzondering van de forfaitaire vergoeding in de verhuis- en herinrichtingskosten, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

1. Ten gevolge van ziekte of gebrek zijn er aantoonbare beperkingen waardoor een persoon moeilijkheden heeft met het uitvoeren van activiteiten op het gebied van het voeren van het huishouden, bij het normale gebruik van de woning, bij het verplaatsen in en om de woning, bij het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en bij het ontmoeten van medemensen en het op basis daarvan aangaan van sociale verbanden. De woonvoorziening verhelpt of vermindert deze beperking. Onder het normale gebruik van de woning wordt de mogelijkheid verstaan om normale (elementaire) woonfuncties te kunnen verrichten, zoals:

- slapen
- eten
- lichaamsreiniging
- toiletgebruik
- het doen van essentiële huishoudelijke werkzaamheden
- koken en keukengebruik
- horizontale en verticale verplaatsingen binnen de woning en
- toegang tot de woning
- het veilig kunnen spelen in de woonruimte (ingeval van kinderen)
- het aan- en uitkleden, wassen en verschonen van een baby

Uit het bovenstaande blijkt dat woonvoorzieningen betrekking kunnen hebben op het verbeteren van de bereikbaarheid, de toegankelijkheid, de doorgankelijkheid en de bruikbaarheid van de woning. Als richtlijn hanteert hierbij het "Handboek voor Toegankelijkheid" (**bijlage 2**). Problemen die alleen te maken hebben met het bereiken van hobby-, werk-, of recreatieruimten zijn geen reden voor het toekennen van een woonvoorziening.

2. Het primaat van verhuizen moet niet toegepast kunnen worden.
3. De cliënt moet zijn hoofdverblijf hebben in de aan te passen woning. In afwijking van artikel 1.1 lid 14 van de Wmo verordening is het hoofdverblijf het adres waar de cliënt in de gemeentelijke basisadministratie staat ingeschreven, tenzij de cliënt feitelijk elders verblijft.
4. De aan te passen woning moet niet een van de volgende woonruimten betreffen: hotel, pension, trekkerswoonwagen, kamer in een AWBZ-instelling (met uitzondering van de in- en aanleunwoningen), ADL-clusterwoningen en een tweede woning. Voor iemand die in een instelling verblijft, kan in bijzondere omstandigheden een woning "bezoekbaar" gemaakt worden.
5. De aanpassing is niet nodig door een verhuizing vanuit een woning waar geen beperkingen worden ondervonden. De termijn die hiervoor staat is 10 jaar. Een woningaanpassing binnen 10 jaar is wel mogelijk als cliënt uit een andere gemeente naar gemeente Rijssen-Holten verhuist vanwege een nieuwe werkring.
Na 10 jaar is de gemeente bereid bij een verhuizing aanpassingen te vergoeden. Het is de taak van de cliënt een woning uit te zoeken die zo goed mogelijk bij zijn beperkingen past. Het bedrag dat de gemeente bijdraagt aan woonvoorzieningen in de nieuwe woning is niet hoger dan het bedrag van de op dat moment geldende forfaitaire vergoeding in de verhuis- en (her)inrichtingskosten. De gemeente controleert het woonverleden van de cliënt.
6. De beperkingen die iemand in de woning ondervindt, zijn niet te wijten aan de soort materialen die in de woning gebruikt zijn.
7. De voorziening is niet algemeen gebruikelijk. Op deze regel kan een uitzondering worden gemaakt als er sprake is van een calamiteit. Dit houdt in dat iemand door een plotseling optredende beperking voorheen adequate voorzieningen moet vervangen, die zonder deze calamiteit nog niet vervangen zouden zijn. De gemeente houdt hierbij rekening met de afschrijvingstermijnen van de voorzieningen.

De gemeente gebruikt dezelfde afschrijvingstermijnen vastgesteld in het bijgevoegde Beleid Huurverhoging na Woonverbetering van de vereniging Overleg Voorzitters Huurcommissie zoals voor een keuken 15 jaar en voor een badkamer 25 jaar (**bijlage 4**).

Is de voorziening ouder dan de geldende afschrijvingstermijn, dan was de voorziening al toe aan vervanging. In dat geval vergoedt de gemeente de woningaanpassing niet.

Tegemoetkoming in de aanpassingskosten van de keuken

Bij de afweging ten aanzien van een keukenaanpassing/vervanging dient te worden beoordeeld of de aanvrager hoofdgebruiker is en of een in hoogte verstelbare (rol)stoel, dan wel trippelstoel geen adequate oplossing biedt.

Komt men in aanmerking voor één van de bovengenoemde aanpassingen, dan wordt alleen dat gedeelte dat past binnen de sobere basiskeuken vergoed (aanpassen aan de zittende gebruiker). Een grote luxe hoek opgestelde keuken zal bijvoorbeeld niet in zijn geheel hoog/laag gemaakt worden. Als de huidige keuken niet aangepast kan worden volgens de Wmo-adviseur van de gemeente en verhuizen niet mogelijk is, kan men in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de kosten van een nieuwe keuken.

Is de keuken ouder dan 15 jaar, dan verstrekt de gemeente in geen geval een tegemoetkoming in de aanpassingskosten van de keuken.

Tegemoetkoming in de kosten van een nieuwe keuken

Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming in de kosten van een nieuwe keuken, dient de oude keuken minder dan 15 jaar (afschrijvingstermijn) oud te zijn. Na 15 jaar zijn de meeste keukens aan vervanging toe en is het vervangen van de keuken een stukje aanpassing aan de eisen van de tijd en levert het een stuk meerwaarde van de woning op.

Is de huidige keuken ouder dan 15 jaar, dan vergoedt de gemeente de nieuwe keuken niet. Alleen de noodzakelijke meerkosten van het aanpasbaar maken van de keuken komen dan voor vergoeding in aanmerking. Het onderrijdbaar maken van het aanrecht en/of verlaging/verhoging van het aanrechtblad leiden (bij de aanschaf van een nieuwe keuken) niet tot meerkosten.

Voor een nieuwe keuken geldt dat een tegemoetkoming in de kosten van een sobere basiskeukenopstelling wordt verstrekt, plus de volledige kosten voor de noodzakelijke aanpassingen.

Afwegingskader

Uitgangspunt is dat iedereen eerst zelf zorg dient te dragen voor een woning. Daarbij mag er van uit worden gegaan dat rekening wordt gehouden met bekende beperkingen, ook wat betreft de gevolgen hiervan voor de toekomst (de eigen woon-carrière). Bijvoorbeeld als iemand 65 jaar is en zijn badkamer gaat renoveren mag een gemeente veronderstellen dat hij - ook al zijn er nog geen beperkingen - rekening houdt met het gegeven dat hij een dagje ouder wordt. Dat betekent dat de persoon in kwestie aan een douche moet denken in plaats van uitsluitend een bad.

Toelichting: Een eigen woning kan zowel een gekochte woning zijn als een huurwoning. Ook bij afwijkende situaties, zoals een (woon)boot of een woonwagen met vaste standplaats wordt in principe gesproken van woning.

- a. Allereerst beoordeelt het college of er eigen mogelijkheden zijn.

Toelichting: Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld kleine aanpassingen in huurwoningen (extra toilet boven), die in overleg met de Woningstichting tegen een kleine huurverhoging gerealiseerd kunnen worden.

- b. Vervolgens beoordeelt het college of het resultaat wonen in een geschikt huis, ook te bereiken is via een verhuizing (primaat van verhuizen).

Toelichting: Hierbij zullen alle aspecten worden meegewogen: financiële consequenties van de verhuizing, de termijn waarop een woning beschikbaar komt (in verband met de medische verantwoorde termijn), de argumenten pro en contra verhuizing ten aanzien van de betrokkene en argumenten op basis van eventueel aanwezige mantelzorg. Een zeer zorgvuldige afweging van alle argumenten zal aan het besluit ten grondslag worden gelegd.

- c. Als voor het bereiken van het resultaat, het noodzakelijk is, dat de woning wordt aangepast, wordt beoordeeld welke aanpassing in de betreffende situatie het goedkoopst compenserend is.

- d. De kosten van aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten, komen voor rekening van de Woningstichting of de betreffende Vereniging voor eigenaren anders dan automatische deuropeners, hellingbanen en extra trapleuningen.

- e. Bij bouwkundige aanpassingen aan de woning werkt het college altijd met een programma van eisen (met uitzondering van kleine aanpassingen), waarmee één (bij aanpassingen < € 5.000,-) of twee (bij aanpassingen > € 5.000,-) offertes opgevraagd kunnen worden. Bij de vaststelling van de hoogte van de financiële tegemoetkoming wordt rekening gehouden met de vastgestelde prijzen voor woningaanpassing (bijlage IV bij het Besluit maatschappelijke ondersteuning).

Toelichting: De gemeente beoordeelt welke offerte in aanmerking komt voor het verlenen van een financiële tegemoetkoming of als basis geldt voor het vaststellen van de financiële tegemoetkoming. De woningeigenaar is verantwoordelijk voor de uitvoering van de woningaanpassing conform het programma van eisen.

Na voltooiing van de werkzaamheden, maar uiterlijk 12 maanden na het verlenen van de financiële tegemoetkoming, verklaart de woningeigenaar, dat bij het treffen van de voorziening is voldaan aan de voorwaarden waaronder de financiële tegemoetkoming is verleend.

- f. Het aanpassen van doelgroepen gebouwen zal gebeuren conform de afspraken zoals die door het college gemaakt zijn of worden met de (toekomstige) eigenaar van deze woningen.
- g. Een bouwkundige aanpassing aan een woning wordt ingevolge artikel 7 lid 2 Wmo door het college uitbetaald aan de eigenaar van de woning, als financiële tegemoetkoming. De beschikking wordt verstuurd aan de aanvrager/belanghebbende met een afschrift aan de eigenaar.
- h. Een niet-bouwkundige aanpassing aan de woning kan door het college in natura en als persoonsgebonden budget worden verstrekt aan de aanvrager/belanghebbende.

- i. Bij het bepalen van al dan niet bouwkundige woonvoorzieningen houdt het college rekening met de belangen van mantelzorgers en professionele hulpverleners, zoals bij tilliften en andere hulpmiddelen die door mantelzorgers of professionele hulpverleners bediend moeten worden.
- j. Bij het verstrekken van een verhuiskostenvergoeding houdt het college rekening met de mate waarin de verhuizing te verwachten of te voorspellen was. Bij een te verwachten of voorspelbare verhuizing wordt in principe geen verhuiskostenvergoeding toegekend.

Toelichting: Van iedere burger mag verwacht worden dat hij/zij reserveert voor het verhuizen naar een kleinere (gelijkvloerse) woning wanneer hij/zij op leeftijd geraakt.

- k. Bezoekbaar maken van een woonruimte.

Toelichting: In afwijking van het te bereiken resultaat als genoemd in artikel 5.3 van de verordening, kan er een woonvoorziening getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woonruimte indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een Awbz-inrichting of wanneer de gehandicapte zijn/haar hoofdverblijf heeft bij één van de (gescheiden) ouders.. Onder het bezoekbaar maken, wordt uitsluitend verstaan dat de aanvrager de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken en gebruiken.

3.3 **Resultaat 3: Beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften**

Inleiding

In elk huishouden zijn boodschappen voor de dagelijkse activiteiten nodig. De compensatieplicht is beperkt tot de levensmiddelen en schoonmaakmiddelen, zaken die dagelijks/wekelijks gebruikt worden in elk huishouden. Niet hieronder vallen de grotere inkopen zoals kleding en duurzame goederen, zoals apparaten.

Het is heel normaal dat mensen deze boodschappen geclusterd doen door één maal per week de grote voorraad in huis te halen. Daar kan de Wmo bij aansluiten door uit te gaan van één maal per week boodschappen. Indien mogelijk wordt daarbij gebruik gemaakt van boodschappendiensten. Soms hebben supermarkten een dergelijke service. Het is ook mogelijk dat vanuit de gemeente een boodschappendienst wordt opgezet. Een boodschappendienst wordt volgens de jurisprudentie aanvaardbaar geacht als er niet al te hoge kosten aan verbonden zijn.

Ook het bereiden van maaltijden valt onder dit resultaat. In sommige situaties kan van een maaltijdservice gebruik worden gemaakt. Ook zijn er kant- en klaar maaltijden te koop in de supermarkt die soms (tijdelijk) een oplossing kunnen bieden.

Afwegingskader

Onder dit resultaat worden gerekend de boodschappen inzake levens- en schoonmaakmiddelen die dagelijks nodig zijn en zo nodig de bereiding van maaltijden.

- a. Allereerst beoordeelt het college of in het (keukentafel)gesprek, als dat heeft plaatsgevonden, alle voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen meegenomen zijn.

Toelichting: Hierbij valt te denken aan het gebruik van een boodschappenservice, zowel die beschikbaar gesteld zijn door supermarkten, als die zijn opgezet door de gemeente of door vrijwilligersorganisaties. Als het gaat om het bereiden van maaltijden kan bekeken worden of vormen van maaltijdvoorziening of het gebruik maken van kant en klare maaltijden mogelijk en bruikbaar zijn.

- b. Daarna beoordeelt het college of er sprake is van gebruikelijke zorg.

Toelichting:

Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: iedere persoon met wie de belanghebbende duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont, anders dan in een commerciële huurders- of kostgangersrelatie. Een huisgenoot is een inwonende partner, een

inwonend kind, maar zijn ook inwonende ouders. Of er sprake is van inwonendheid, zal naar de concrete feiten beoordeeld moeten worden. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Daarbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij het zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het veelal om uitstelbare taken. Het doen van boodschappen is uitstelbare hulp, het bereiden van maaltijden is niet-uitstelbare hulp. Hier kan wel voor geïndiceerd kunnen worden. Voor de overige aspecten van gebruikelijke zorg wordt verwezen naar hetgeen hierover opgenomen is in “de Richtlijn indicatieadvisering Hulp bij het Huishouden” van de MO zaak dat als bijlage 1 bij deze beleidsregels is gevoegd.

- c. Vervolgens zal het college beoordelen of er andere eigen mogelijkheden zijn.

Toelichting: Hierbij kan gedacht worden aan de situatie dat in de omgeving wonende bekenden en/of kinderen gewend of bereid zijn deze boodschappen te doen.

- d. Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal het college compenseren met een individuele voorziening.
- e. Bij boodschappen is het uitgangspunt: één maal in de week boodschappen doen. Een uitzondering wordt door het college alleen gemaakt als volstrekt helder is dat dit niet in één maal per week mogelijk is.
- f. De normtijden hiervoor zijn de normen zoals vermeld in het “bijgevoegde tabel minutenbepaling Hulp bij het Huishouden (bijlage 1a), tenzij de feitelijke situatie tot een andere norm leidt.
- g. Deze normen worden uitgedrukt in minuten per week.
- h. Het resultaat: beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften, als individuele voorziening, kan door het college in natura als ook via een persoonsgebonden budget bereikt worden.
- i. Het college houdt rekening met de belangen van mantelzorgers. Zo kan in geval van dreigende overbelasting een individuele voorziening aan de verzorgde worden toegekend. Deze voorziening kan dan niet – als het een PGB betreft - door de mantelzorger worden ingevuld: het gaat immers om diens (dreigende) overbelasting. Ook hier gaat het om een afgeleid recht. Het college kan ook op voorhand rekening houden met periodes van afwezigheid van de mantelzorger voor vakantie of anderszins.

3.4 Resultaat 4: Beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding

Inleiding

De dagelijkse kleding moet met enige regelmaat schoongemaakt worden. Dit betekent het wassen, drogen en in bepaalde situaties strijken van kleding. En soms gaat het om een los naadje of knoopje. We spreken hier uitsluitend over normale kleding voor alledag. Daarbij is het uitgangspunt dat zo min mogelijk kleding gestreken hoeft te worden. Met het kopen van kleding kan hier rekening mee worden gehouden. Bij het wassen en drogen van kleding is het normaal gebruik te maken van de beschikbare algemeen gebruikelijke - moderne hulpmiddelen, zoals een wasmachine en een droger.

Afwegingskader

- a. Allereerst beoordeelt het college of in het (keukentafel)gesprek, als dat heeft plaatsgevonden, alle voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen meegenomen zijn.
- b. Daarna beoordeelt het college of er sprake is van gebruikelijke zorg.

Toelichting: Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: iedere persoon met wie de belanghebbende duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont, anders dan in een commerciële huurders- of kostgangersrelatie. Een huisgenoot is een inwonende partner, een inwonend kind, maar zijn ook inwonende ouders. Of er sprake is van inwonendheid zal naar de concrete feiten beoordeeld moeten worden. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Daarbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding zal het over het algemeen gaan om uitstelbare taken. Alleen als de was niet kan blijven liggen zal dat direct moeten gebeuren. Hier zal dan ondanks de gedeeltelijke gebruikelijke zorg wel voor geïndiceerd kunnen worden. Voor de overige aspecten van gebruikelijke zorg wordt verwezen naar hetgeen hierover opgenomen is in "de Richtlijn indicatieadvisering Hulp bij het Huishouden" van de MO zaak dat als bijlage 1 bij deze beleidsregels is gevoegd.

- c. Vervolgens zal het college beoordelen of er andere eigen mogelijkheden zijn die benut kunnen worden.

Toelichting: Hierbij kan gedacht worden aan de aanschaf door betrokkene van een wasmachine en/of droger.

- d. Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal het college compenseren met een individuele voorziening. Bij dit compenseren wordt als norm aangehouden volgens bijgevoegde Normtijden Hulp bij het Huishouden gemeente Rijssen-Holtten (bijlage 1a).
- e. De inhoud van het resultaat schone en doelmatige kleding bestaat uit het wassen en drogen daarvan en eventueel licht verstelwerk, zoals het vastzetten van een naadje of het aanzetten van een knoop.
- f. Wat betreft het strijken van kleding worden er geen lakens, theedoeken, zakdoeken en ondergoed etc. gestreken. Wat betreft de kleding wordt uitgegaan van een eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de keuze van kleding, die in principe niet hoeft te worden gestreken.
- g. Er zal met de mantelzorger rekening worden gehouden met het oog op dreigende overbelasting. Als er een indicatie wordt gesteld, gebeurt dat als afgeleide van de verzorgde op zijn of haar naam.

3.5 Resultaat 5: Het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

Inleiding

De zorg voor kinderen die tot het huishouden behoren is in eerste instantie een taak van de ouders. Zo moeten werkende ouders er zorg voor dragen dat er op tijden dat zij beide werken opvang voor de kinderen is. Dat kan op de manier waarop zij dat willen (oppasoma, kinderopvang), maar het is een eigen verantwoordelijkheid. Dat is niet anders in de situatie dat beide ouders mede door beperkingen niet in staat zijn hun kinderen op te vangen. In die situatie zal men een permanente oplossing moeten zoeken.

De Wmo heeft vooral een taak om tijdelijk in te springen zodat de ruimte ontstaat om een al dan niet tijdelijke oplossing te zoeken. Dat wil zeggen: de acute problemen worden opgelost zodat er gezocht kan worden naar een permanente oplossing.

Afwegingskader

- a. Allereerst beoordeelt het college of in het (keukentafel)gesprek, als dat heeft plaatsgevonden, alle voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen meegenomen zijn.

Toelichting: Hierbij valt te denken aan bijvoorbeeld voorschoolse, tussenschoolse en naschoolse opvang, kinderopvang, opvang door grootouders enz.

- b. Ook beoordeelt het college de mogelijkheden van ouderschapsverlof en/of zorgverlof.
- c. Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal het college compenseren met een individuele voorziening. Bij dit compenseren wordt als norm aangehouden volgens de bijgevoegde Normtijden Hulp bij het Huishouden gemeente Rijssen-Holten (bijlage 1a).
- d. Bij tijdelijke opvang gaat het om die tijden dat de partner vanwege werkzaamheden niet thuis is.

Toelichting: Dat kan dus gaan om maximaal 40 uur, bij een 40-urige werkweek, plus de noodzakelijke reistijden.

- e. Bij de toekenning stelt het college bij beschikking vast om welke tijdelijke periode het gaat en op welke wijze gezocht dient te worden naar een definitieve oplossing.
- f. Ten aanzien van mantelzorgers zal door het college rekening worden gehouden met hun belangen als het gaat om het thuis zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren.

3.6 Resultaat 6: Zich verplaatsen in en om de woning

Inleiding

Hierbij gaat het om het zich kunnen verplaatsen in en om de woning. Dat sluit op zich de rolstoel voor incidenteel gebruik bijna altijd uit, omdat die nu juist daar niet voor bedoeld is, maar voor verplaatsingen over langere afstanden elders, tijdens uitstapjes. Deze rolstoel past daarmee meer onder resultaat 8 en kan ook als algemene voorziening verstrekt worden.

Afwegingskader

- a. Het gaat om het zich verplaatsen in en om de woning. Dat betekent dat het om verplaatsingen gaat die direct vanuit de woning worden gedaan. Daarom gaat het hier om belanghebbenden die voor het dagelijks zittend verplaatsen zijn aangewezen op een rolstoel.
- b. Rolstoelen voor het zogenaamde 'incidentele' gebruik, waarbij de rolstoel in de auto wordt meegenomen om elders, bij het winkelen of bij uitstapjes, te gebruiken, vallen niet onder dit te bereiken resultaat, maar onder resultaat 8 "De mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan maatschappelijke, recreatieve en religieuze activiteiten.
- c. De sportvoorziening, waaronder een sportrolstoel wordt niet gerekend tot een rolstoel voor het verplaatsen in en rond de woning.
- d. Als er noodzaak bestaat voor een rolstoel voor dagelijks zittend gebruik, zal wanneer nodig via een medisch en/of ergotherapeutisch advies door het college een programma van eisen worden opgesteld.
- e. Een rolstoel kan door het college verstrekt worden in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget.

- f. Bij verstrekking in natura, wordt de voorziening in bruikleen verstrekt en vallen alle kosten van onderhoud en verzekering onder de verstrekking.
- g. Ten aanzien van het verstrekken van een rolstoel in de vorm van een persoonsgebonden budget, wordt verwezen naar hetgeen hierover is opgenomen in het hierna volgende hoofdstuk.
- h. Ten aanzien van mantelzorgers zal door het college rekening worden gehouden met hun belangen.

Toelichting: Dat kan bijvoorbeeld betekenen dat als de mantelzorger niet in staat is de rolstoel in alle omstandigheden te duwen, er een ondersteunende motorvoorziening verschaft kan worden.

3.7 Resultaat 7: Zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Inleiding

Het lokaal verplaatsen per vervoermiddel is de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar men wil. Er wordt gesproken over lokaal verplaatsen, waarbij gedacht moet worden aan verplaatsingen in een straal van 20 tot 30 kilometer rond de woning. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het boven-regionale vervoer, dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS verricht.

Een collectief vervoersysteem heeft prioriteit, zodat de keuze voor een persoonsgebonden budget beperkt kan worden, mits men rekening houdt met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager.

Er wordt geen onbeperkte kosteloze vervoermogelijkheid aangeboden. Net als voor personen zonder beperkingen geldt, moet men voor het vervoer een bijdrage te betalen al dan niet in de vorm van een tarief.

Afwegingskader

- a. Om voor een individuele voorziening in aanmerking te komen zal het college eerst nagaan of in het (keukentafel)gesprek, als dat heeft plaatsgevonden, alle voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen al zijn beoordeeld.

Toelichting: Als iemand gebruik kan maken van het openbaar vervoer en ook het openbaar vervoer kan bereiken, dan is dit voorliggend. Het criterium "gebruik of het bereiken van het openbaar vervoer is onmogelijk" wordt als volgt ingevuld:

- o *de persoon met beperkingen (hierna belanghebbende) is niet in staat om zich 800 meter of meer zelfstandig te verplaatsen, met of zonder loophulpmiddel;*
- o *belanghebbende kan de wachttijden bij de bushalte niet overbruggen;*
- o *of belanghebbende kan de instap in de bus niet maken;*
- o *of belanghebbende is niet in staat langere tijd te zitten of de beweging van de bus of de trein te doorstaan.*

Naast lichamelijke beperkingen is het ook mogelijk dat iemand wegens psychische of psychosociale problemen niet in staat is met het openbaar vervoer te reizen. Om in dat geval in aanmerking te komen voor een vervoersvoorziening worden de volgende criteria gehanteerd:

- o *de persoon moet onder behandeling zijn of zich onder behandeling stellen van een specialist of*
- o *de persoon is al behandeld zonder dat dit tot een oplossing van de klachten heeft geleid.*

Verder is het ontbreken van openbaar vervoer geen criterium of argument voor het verkrijgen van een vervoersvoorziening.

Voorbeelden van voorzieningen die als algemeen gebruikelijk worden aangemerkt, zijn: tandems, reguliere (elektrische) fietsen, fietsen met lage instap, fietsen met hand- of terugtraprem of fietsen met andere vrij verkrijgbare kleine aanpassingen.

- b. Als het college moet compenseren zal eerst gekeken worden waar de vervoersbehoefte van de aanvrager/betrokkene uit bestaat.
- c. Aan de hand van deze vervoersbehoefte zal het college beoordelen of deze behoefte bij een persoon met een maximale loopafstand van 800 meter ingevuld kan worden met een systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer. Hierbij houdt het college rekening met de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager/betrokkene.

Toelichting: Is er een indicatie voor het gebruik van het collectief vraagafhankelijk vervoer, dan ontvangt men een Wmo-vervoerpas, waarmee men tegen gereduceerd tarief kan reizen met de regiotaxi.

Kinderen en vervoersvoorzieningen

Kinderen tot 4 jaar hebben geen zelfstandig vervoerspatroon en komen niet in aanmerking voor een Wmo-vervoerpas dan wel een individuele financiële tegemoetkoming in de vervoerkosten. Kinderen jonger dan 4 jaar hebben geen vervoersprobleem, omdat de ouders hen kunnen meenemen zonder dat een aparte voorziening hoeft te worden getroffen. Voor deze leeftijdsgroep lijken de vervoersproblemen, voor zover ze betrekking hebben op begeleiding of gesloten vervoer, niet zodanig afwijkend van de vervoersproblemen van leeftijdsgenoten dat er aanleiding is voor een individuele voorziening.

Kinderen van 4 tot 12 jaar hebben een gedeeltelijke vervoersbehoefte en worden bij het verplaatsen bijna altijd begeleid door ouders.

Kinderen van 12 jaar en ouder hebben, evenals volwassenen, een zelfstandige vervoersbehoefte. Op basis hiervan wordt het volgende beleid gehanteerd:

- *Cliënten beneden de 4 jaar ontvangen geen voorziening.*
- *Cliënten in de leeftijd van 4 tot 12 jaar ontvangen een halve voorziening, 325 zones voor het collectief vervoer op jaarbasis of wanneer het collectief vervoer geen adequate voorziening is 50% van de financiële tegemoetkoming.*
- *Cliënten vanaf 12 jaar ontvangen een gehele voorziening.*

Gevallen waarin deze regel onredelijk zou werken, worden individueel beoordeeld.

- d. Met een systeem voor collectief vervoer of met een andere individuele voorziening moet tenminste een afstand van 1500 - 2000 km per jaar te kunnen worden afgelegd. Als daar aanleiding voor is, kan het college dit aantal ophogen.

De omvang van het gebied, waarvoor de compensatieplicht geldt, omvat een straal van 20 – 30 kilometer te rekenen vanaf de woning van de persoon met beperkingen. Daarnaast moet een persoon met beperkingen zich zodanig kunnen verplaatsen, dat aansluiting gevonden kan worden bij regionale, bovenregionale en landelijke vervoerssystemen.

- e. Bij personen met een loopafstand van minder dan 100 meter zal het college beoordelen of naast een voorziening als collectief vervoer ook nog een voorziening verstrekt moet worden voor de zeer korte afstand. Ook bij personen met een loopafstand van meer dan 100 meter, maar minder dan 800 meter, zal het college beoordelen of een voorziening voor de zeer korte afstand noodzakelijk is.
- f. Indien collectief vervoer niet mogelijk is¹, kan het college een individuele voorziening in de vorm van een voorziening in natura (financiële tegemoetkoming in de kosten van een taxi of rolstoeltaxi of een persoonsgebonden budget te besteden aan vervoer verstrekken.
- g. Voorzieningen kunnen door het college verstrekt worden in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget.

¹ Bij de beoordeling of belanghebbende niet in staat is om met het collectief vervoer te reizen, kijkt de adviseur of er sprake is van één van de criteria die opgenomen zijn in **bijlage 3** richtlijn "Criteria medische noodzakelijke begeleiding" behorende bij deze beleidsregels.

- h. Ten aanzien van het verstrekken van een vervoermiddel in de vorm van een persoonsgebonden budget, wordt verwezen naar hetgeen hierover is opgenomen in het hierna volgende hoofdstuk.
- i. Met de positie van mantelzorgers kan rekening worden gehouden bij het bepalen van de vervoersvoorziening.
- j. *Toelichting: Zo kan het noodzakelijk zijn dat de mantelzorger mee wordt vervoerd (vanwege de noodzaak tijdens het vervoer in te grijpen) zodat het vervoer van de mantelzorger als noodzakelijke begeleider gratis plaats vindt. Als men in het bezit is van een OV-begeleiderskaart of een indicatie voor een medische begeleider (zie bijlage 3 richtlijn "criteria medische noodzakelijke begeleiding"), dan reist de begeleider altijd gratis mee.*

3.8 **Resultaat 8: De mogelijkheid om contacten te hebben met medemensen en deel te nemen aan maatschappelijke, recreatieve en religieuze activiteiten**

Inleiding

Het laatste op grond van artikel 4 lid 1 Wmo genoemde resultaat is een heel algemene. Het gaat daarbij om de mogelijkheid deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten, dat wil zeggen deel te kunnen nemen aan het leven van alledag.

Een belangrijke voorwaarde hiervoor zit in een ander te bereiken resultaat: het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel.

Afwegingskader

- a. Het college beoordeelt altijd eerst of andere, algemeen gebruikelijke, voorliggende en andere gemakkelijk zelf te realiseren voorzieningen mogelijk zijn.
- b. Als het gaat om een vervoerprobleem zal het college eerst beoordelen of dit via het zevende resultaat opgelost kan worden.

HOOFDSTUK 4 VERSTREKKING IN NATURA, ALS PERSOONSGEBONDEN BUDGET EN ALS FINANCIËLE TEGEMOETKOMING. EIGEN BIJDRAGE EN EIGEN AANDEEL

Inleiding

Artikel 6 van de Wmo bepaalt in lid 1 het volgende:

"Het college van burgemeester en wethouders biedt personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening de keuze tussen het ontvangen van een voorziening in natura of het ontvangen van een hiermee vergelijkbaar en toereikend persoonsgebonden budget, waaronder de vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan."

Door deze bepaling zijn er in de Wmo drie vormen van verstrekking mogelijk om het resultaat dat bereikt moet worden:

1. Voorziening in natura
2. Persoonsgebonden budget (PGB en PGB-alfa)
3. Financiële tegemoetkoming.

1. Voorziening in natura

Bij een voorziening in natura wordt onderscheid gemaakt tussen:

- a. **Dienstverlening**
Het betreft hier een leverancier van zorg die door de gemeente is gecontracteerd.
- b. **Producten c.q. hulpmiddelen in bruikleen**
Bij verstrekking van een voorziening in natura, vindt afname plaats bij een door de gemeente gecontracteerde leverancier. De gemeente koopt de voorziening en verstrekt deze in

bruikleen aan belanghebbende.

Bij deze voorziening zijn inbegrepen de kosten van (wettelijk verplichte) verzekering, onderhoud, keuring en reparaties. De kosten van reparaties als gevolg van grove schuld of nalatigheid van de belanghebbende komen voor diens eigen rekening.

c. Producten c.q. hulpmiddelen in eigendom

Het betreft hier voorzieningen die door een door de gemeente gecontracteerde leverancier worden geleverd. Wanneer de gemeente geen leverancier heeft gecontracteerd voor deze specifieke voorziening, kan deze ook door een andere leverancier worden geleverd. Dit geldt ook in situaties waarin de voorziening niet kan worden geleverd door de gecontracteerde leverancier.

d. Collectief vervoer (Regiotaxi)

Een belanghebbende die beperkingen ondervindt bij het lopen en/of bij het gebruik van het openbaar vervoer kan in aanmerking komen voor collectief vervoer. Dit houdt in: vervoer van deur tot deur tegen gereduceerd tarief.

e. Voorzieningen uit een pool

Deze voorzieningen kunnen bijvoorbeeld een scootmobiel of een rolstoel zijn.

2. Persoonsgebonden budget

Een persoonsgebonden budget (PGB) is een geldbedrag bedoeld om zelf hulp bij het huishouden of een voorziening mee aan te schaffen of te betalen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen:

- a. Een persoonsgebonden budget-regulier; en
- b. Een persoonsgebonden budget-alfa; dit is een vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid van de Wet op de loonbelasting 1964 inclusief een bedrag voor bemiddeling en service.

Indien een voorziening wordt toegekend, wordt de aanvrager de mogelijkheid geboden om te kiezen tussen een persoonsgebonden budget, een financiële tegemoetkoming of een voorziening in natura, tenzij overwegende bezwaren bestaan tegen het verstrekken van een persoonsgebonden budget.

3. Financiële tegemoetkoming

De derde mogelijkheid van verstrekking is de financiële tegemoetkoming, zo blijkt uit artikel 7, lid 2 Wmo: *“Een persoonsgebonden budget en een financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte wordt verleend aan de eigenaar van de woonruimte. Artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.”*

Als het gaat om bouwkundige woonvoorzieningen is de gemeente verplicht om een financiële tegemoetkoming uit te betalen aan de eigenaar van de woning. Een dergelijke financiële tegemoetkoming kan alleen al om die reden in sommige situaties geen persoonsgebonden budget zijn. Dat gaat immers rechtstreeks naar de aanvrager.

Ook is soms sprake van een financiële tegemoetkoming bij een taxi- of rolstoeltaxikostenvergoeding op declaratiebasis.

Het onderscheid tussen de begrippen financiële tegemoetkoming en persoonsgebonden budget is niet altijd even duidelijk. De verschillen tussen een financiële tegemoetkoming en een forfaitaire financiële tegemoetkoming zijn het beste als volgt aan te geven.

Een financiële tegemoetkoming is een bedrag bedoeld om een individuele voorziening mee te realiseren. Het begrip financiële tegemoetkoming wordt in de wet gebruikt in artikel 7 lid 2 waar gesproken wordt over een financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte. Een financiële tegemoetkoming kan afhankelijk worden gesteld van het inkomen van de aanvrager. De aanvrager betaalt dan mee en dat wordt een eigen bijdrage genoemd.

Een forfaitaire financiële tegemoetkoming is een bedrag dat los van de werkelijke kosten en meestal los van het inkomen wordt vastgesteld. Het is dus geen kostendekkend bedrag en zal meestal niet op het inkomen van de aanvrager worden afgestemd. Te denken valt aan een verhuiskostenvergoeding.

Afwegingskader

1. Een persoonsgebonden budget (PGB)

- a. Een PGB is een geldbedrag bedoeld om zelf hulp bij het huishouden of een voorziening mee aan te schaffen of te betalen. Het college bepaalt of een PGB wordt toegekend.

Toelichting: Het PGB wordt bruto uitbetaald. Dit betekent, dat een hierover verschuldigde eigen bijdrage nog in rekening wordt gebracht, tenzij de wet dit uitsluit.

- b. In de parlementaire behandeling van de Wmo is aangegeven dat er uitzonderingen mogelijk zijn op deze keuzevrijheid, met name als het gaat om personen waarvan verwacht kan worden dat zij niet met het beschikbare geld kunnen omgaan.

Redenen voor weigering van een PGB

Een PGB wordt niet verstrekt als:

- Er sprake is van overwegende bezwaren. Daarvan is in ieder geval sprake wanneer:
 - de aanvrager naar het oordeel van het college niet voldoende in staat is om het PGB te beheren en de bestedingen te verantwoorden en ook niet de beschikking heeft over een goed netwerk die zorg draagt voor het beheer. Bijv. mensen met schulden- en/of verslavingsproblematiek of mensen die in het verleden niet zorgvuldig met een persoonsgebonden budget zijn omgegaan;
 - de toekenning van een persoonsgebonden budget het in stand houden van een adequate algemene voorziening ondergraaft.
 - De gemeente al gecompenseerd heeft. Dit kan het geval zijn, als er al een voorziening in natura is verstrekt of als er al eerder een PGB is verstrekt en de normale gebruikstermijn van de voorziening nog niet is verstreken. Het verstrekken van een volgende voorziening binnen de afloop van de normale gebruiksduur kan slechts in die gevallen waarin er sprake is van een wijziging in omstandigheden (wijziging van de indicatie).
 - Er anderszins aanleiding is te kiezen voor een andere vorm van verstrekking dan een PGB. Deze situatie doet zich bijvoorbeeld voor bij te verwachten kortdurend gebruik, wanneer verwacht wordt dat de beperkingen vrij snel zullen toenemen (zoals bij een progressief ziektebeeld) of bij spoed (zoals ontslag uit het ziekenhuis).
 - Deze besteed gaat worden aan hulp bij het huishouden door een of meerdere familieleden die een eerste of tweede graads relatie hebben met de hulpvrager.
- c. Het college verstrekt een PGB alleen ten aanzien van individuele voorzieningen.

Toelichting: Dat betekent dat bij algemene voorzieningen geen PGB verstrekt wordt. De Centrale Raad van Beroep onderschrijft dit in diverse uitspraken. Voor deze voorzieningen geldt ook de eigen bijdragen systematiek niet.

- d. Het college bepaalt de omvang van het PGB Hulp bij het huishouden
Het maximale PGB-tarief per uur voor hulp bij het huishouden is vastgelegd in het Wmo besluit. Daarbij wordt onderscheid gemaakt in
- Categorie 1 (HH1) : € 14,61 (prijspeil 2013)
 - Alfa : € 15,78 (prijspeil 2013)

Toelichting: Bepaald is in artikel 6 lid 1 Wmo dat het uurbedrag vergelijkbaar met zorg in natura moet zijn en bovendien toereikend. Dat betekent dat het bedrag tenminste het minimumloonbedrag zal moeten zijn.

Er zijn twee mogelijkheden: het gaat om een arbeidsovereenkomst of om een overeenkomst opdrachtgever-opdrachtnemer. In het eerste geval ontstaan er weer twee situaties: betrokkene werkt op minder dan 3 dagen of betrokkene werkt op meer dan 3 dagen bij dezelfde persoon. Als het minder dan 3 dagen zijn mag bruto uitbetaald worden en zorgt iemand zelf voor eventuele betaling van belastingen en verzekeringen. Werkt iemand meer dan 3 dagen in de week dan is de

werkgever verantwoordelijk voor de afdracht van belastingen en verplichte premies voor diverse verzekeringen. In deze beide situaties moet het minimum (jeugd)loon in ieder geval betaald worden. Is sprake van een overeenkomst opdrachtgever-opdrachtnemer dan zal het veelal gaan om een zzp-er, een zelfstandige zonder personeel en is men niet gebonden aan het minimum (jeugd)loon en hoeft geen afdracht plaats te vinden door de opdrachtgever. Het college heeft daarom gekozen voor drie verschillende basistarieven voor het PGB HH, al naar gelang het beoogde gebruik. Voor de zwaardere hulp worden deze bedragen opgehoogd.

Overige voorzieningen

Het PGB is gelijk aan de tegenwaarde van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verstrekken voorziening in natura, indien nodig aangevuld met een vergoeding voor instandhoudingskosten, zoals deze door de gemeente kan worden aangeschaft bij de gecontracteerde leverancier.

- o Het PGB is vastgesteld op basis van:
 - o de nieuwprijs van de voorziening;
 - o de kosten van keuring, reparatie, onderhoud en WA-verzekering voor een periode van vijf jaar;
 - o een economische levensduur van vijf jaar.
- e. Wat betreft de voorzieningen maakt het college per toekenning een berekening. Daarbij moet het bedrag voldoende zijn om de voorziening aan te schaffen en dus de bestaande problemen voldoende te compenseren.

Toelichting: De kosten van de voorziening als de voorziening in natura zou worden verstrekt zijn daarbij uitgangspunt. Dat kan afgeleid worden van bijvoorbeeld een offerte. Daarbij kunnen bedragen geteld worden voor het onderhoud en de reparaties van de voorziening, voor zover daar sprake van kan zijn. Deze bedragen zijn ofwel bij verstrekking in eigen beheer bekend vanuit het verleden, ofwel kunnen bij verstrekking via een leverancier bij de leverancier worden opgevraagd. Bij het bepalen van het bedrag van de voorziening wordt uitgegaan van het bedrag dat de voorziening bij verstrekking in natura zou kosten. Daarbij zal veelal sprake zijn van kortingen, omdat via een contract met een leverancier een grote hoeveelheid voorzieningen afgenomen wordt. Deze korting wordt doorberekend naar het persoonsgebonden budget. Het is immers niet de bedoeling dat een persoonsgebonden budget meer geld gaat kosten dan verstrekking in natura. Over het algemeen zal er van uitgegaan kunnen worden dat ook met een persoonsgebonden budget een voorziening met korting zal kunnen worden aangeschaft. Is dat niet het geval dan zal beoordeeld moeten worden of niet het volledige bedrag zonder korting vergoed zal moeten worden omdat anders het te bereiken resultaat onbereikbaar wordt. Verder zal worden uitgegaan van de situatie die er zou zijn als de voorziening in natura zou worden verstrekt. Zou dat een nieuwe voorziening zijn of een voorziening die verstrekt zou worden uit depot. In de eerste situatie wordt het bedrag bepaald op een nieuwe voorziening, met korting. In het tweede geval wordt het bedrag bepaald op het bedrag dat het zou kosten om de voorziening uit depot aan te schaffen.

- f. Uitbetaling persoonsgebonden budget. Bij beschikking maakt het college zijn besluit aan de aanvrager bekend. In deze beschikking vermeldt het college wat de omvang van het persoonsgebonden budget is en voor hoeveel jaar het persoonsgebonden budget bedoeld is. Om volstrekt duidelijk te laten zijn wat met het persoonsgebonden budget dient te worden aangeschaft en meer precies: aan welke vereisten de aan te schaffen voorziening dient te voldoen, wordt een zo nauwkeurig mogelijk omschreven programma van eisen bij de beschikking gevoegd. De gemeente betaalt het PGB voor hulp bij het huishouden per kwartaal vooraf en voor overige voorzieningen ineens.

Toelichting: Met een programma van eisen kan voorkomen worden dat door onduidelijkheid omtrent de eisen die aan de voorziening gesteld moeten worden een verkeerde voorziening wordt aangeschaft. Dat wil zeggen een voorziening waarmee het beoogde resultaat niet bereikt kan worden. Dat zou tot inadequate voorzieningen kunnen leiden, waardoor het te bereiken resultaat, het compenseren van problemen, niet bereikt wordt, wat op zich weer tot nieuwe aanvragen aanleiding zou kunnen zijn. Dit is uitsluitend te voorkomen door een programma van eisen onderdeel uit te laten maken van de beschikking. Wordt dan toch een voorziening aangeschaft die niet aan dat programma van eisen voldoet, dan is gehandeld in strijd met de beschikking.

Het is niet mogelijk een deel van een voorziening in persoonsgebonden budget en een ander deel in natura te ontvangen. Wanneer bijvoorbeeld vier uur hulp bij het huishouden geïndiceerd is, is het niet mogelijk twee uur met behulp van een persoonsgebonden budget in te kopen en twee uur hulp bij het huishouden in natura te ontvangen. Het is wel mogelijk om voor verschillende Wmo-voorzieningen te kiezen voor een voorziening in natura en persoonsgebonden budget (bijvoorbeeld hulp bij het huishouden in natura en een persoonsgebonden budget voor een rolstoel).

Het college neemt in de beschikking ook op dat er een eigen bijdrage/eigen aandeel in de kosten verschuldigd is.

- g. Als de betaling via een serviceorganisatie gaat, betaalt het college het volledige persoonsgebonden budget aan deze organisatie. Na afloop van het kalenderjaar wordt een afrekening gemaakt op basis van daadwerkelijke ingezette uren.

Toelichting: Het college stort dan op uitdrukkelijk verzoek van de cliënt het geld op rekening van de serviceorganisatie, die tot betaling van de hulp overgaat na ontvangst van een werkbriefje van de cliënt. Het college betaalt dan niet te veel en de cliënt hoeft niets terug te betalen. Namens de cliënt verzorgt de serviceorganisatie ook de verantwoording.

- h. Begin- en einddatum

- Het PGB voor hulp bij het huishouden wordt verleend met ingang van de datum waarop de aanvrager volgens de Wmo-beschikking is aangewezen op hulp bij het huishouden.
- Het PGB voor overige voorzieningen wordt verleend na vaststelling van de noodzaak tot compensatie.

Het persoonsgebonden budget eindigt in de volgende gevallen (niet limitatief):

- als men permanent wordt opgenomen in een AWBZ-instelling;
- als men langer dan twee maanden tijdelijk wordt opgenomen in een AWBZ-instelling of ziekenhuis;
- als men zich niet houdt aan de verplichtingen van de persoonsgebonden budgetregeling;
- bij overlijden van de budgethouder;
- als men zelf verzoekt om beëindiging van het persoonsgebonden budget;
- als men verzoekt om de hulp waarvoor persoonsgebonden budget wordt ontvangen om te zetten in hulp in natura.
- ingeval van verhuizen

- i. Verplichtingen budgethouder

Hulp bij het huishouden

Bij de verlening van een PGB voor hulp bij het huishouden worden de budgethouder verplichtingen opgelegd. In de bijlage bij de beschikking tot verlening van een PGB worden deze opgenomen. Een budgethouder is een persoon aan wie ingevolge de Wmo-verordening een PGB is toegekend en die aan het college verantwoording verschuldigd is over de besteding van het PGB.

De budgethouder:

- gebruikt het persoonsgebonden budget uitsluitend voor betaling van de hulp en de daarmee noodzakelijke verbonden kosten (bijvoorbeeld bemiddelings- en administratiekosten);
- koopt kwalitatief verantwoorde hulp in, die de werkzaamheden kan uitvoeren zoals vermeld in de beschikking;
- kan een schriftelijke overeenkomst met de door hem/haar ingeschakelde hulpverlener(s) afsluiten;
- houdt van alle hulp die wordt ontvangen een registratie bij;
- die kiest voor een leverancier, die naast hulp bij het huishouden ook zorg levert in het kader van de Awbz, kan volstaan met een afschrift van de rekeningen van deze leverancier voor een verantwoording achteraf;
- dient op verzoek de urenregistratie aan de gemeente te verstrekken;

- bewaart de overeenkomsten en (salaris)administratie gedurende 7 jaar;
- is zelf verantwoordelijk voor alle (wettelijke) verplichtingen en gevolgen die uit de overeenkomst met de hulpverlener voortvloeien, zoals bijvoorbeeld doorbetaling van loon bij ziekte en vakantie. Kosten van eventuele verzekeringen die hiervoor kunnen worden afgesloten, komen voor rekening van de budgethouder;
- loopt het risico voor de doorlopende werkgeversverplichtingen als een persoonsgebonden budget voor huishoudelijke hulp door omstandigheden vroegtijdig wordt beëindigd (zoals permanente opname in een AWBZ –instelling of overlijden). Het persoonsgebonden budget wordt per het eerstvolgende kwartaal beëindigd. De budgethouder moet de werkgeversverplichtingen nakomen.

Wmo-hulpmiddelen

Bij de verlening van een persoonsgebonden budget voor een rolstoel, een scootmobiel, een ander verplaatsingsmiddel of een roerende woonvoorziening worden de budgethouder verplichtingen opgelegd. In de bijlage bij de beschikking tot verlening van een persoonsgebonden budget worden deze opgenomen.

De budgethouder:

- gebruikt het persoonsgebonden budget uitsluitend voor de betaling van de voorziening en de daarmee noodzakelijke verbonden kosten (bijvoorbeeld administratiekosten);
- besteedt het persoonsgebonden budget uitsluitend aan een kwalitatief verantwoorde en adequate voorziening conform het Programma van Eisen, zoals vermeld in de beschikking;
- zorgt voor een goede en controleerbare vastlegging van ontvangsten, uitgaven en verplichtingen en houdt deze gedurende 7 jaar beschikbaar;
- verantwoordt de besteding van het persoonsgebonden budget waarop het budget betrekking heeft. Ter controle op een rechtmatige besteding van het persoonsgebonden budget levert de budgethouder op verzoek van de gemeente alle gegevens aan die noodzakelijk zijn om dit recht te kunnen vaststellen. Hieronder vallen in ieder geval:
 - a. de factuur van de aangeschafte voorziening;
 - b. een betalingsbewijs van de aangeschafte voorziening;
 - c. overige bescheiden die het college voor de verantwoording nodig acht;
 - d. houdt ook van de verrichte betalingen voor keuring, reparatie, onderhoud en verzekering een inzichtelijke administratie bij;
- geeft de, op grond van het persoonsgebonden budget aangeschafte, voorziening terug aan de gemeente als de voorziening niet meer volgens de opgelegde voorwaarden wordt gebruikt.

j. Verantwoording en controle

Er vindt een jaarlijkse PGB-controle plaats waarbij alle PGB-houders verantwoording dienen af te leggen. In de maand december ontvangen alle budgethouders formulier voor het verantwoorden van het persoonsgebonden budget over het lopende kalenderjaar. Dit verantwoordingsformulier moeten zij ingevuld en ondertekend inleveren. Een aantal budgethouders vallen in de intensieve controle. Zij moeten de urenregistratie en bewijsstukken inleveren.

Structurele controle op verantwoording bij tussentijdse stopgezette PGB's

Het PGB-regulier wordt vier keer per jaar, per kwartaal, uitbetaald. Bij een tussentijdse beëindiging van het PGB moet de cliënt verantwoording afleggen over de periode van 1 januari tot de datum van beëindiging. Bij een beëindiging moet de cliënt binnen vier weken een ingevuld registratieformulier inleveren. De controle wordt direct na het ontvangen van het registratieformulier uitgevoerd.

Structurele controle op de verstrekking en uitbetaling van PGB's voor een voorziening 'Hulpmiddelen'

Cliënten met een PGB "Hulpmiddel" dienen na toekenning binnen zes weken de factuur van het hulpmiddel te overleggen. Op deze wijze vindt controle plaats of het toegekende budget, conform de beschikking is besteed.

k. De verordening regelt wanneer bij een persoonsgebonden budget een eigen bijdrage verschuldigd is.

Toelichting: Deze eigen bijdrage wordt berekend door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Het CAK werkt met verzamelinkomens vanuit een peiljaar, welk jaar twee jaar voor het lopende

jaar ligt. Dit is noodzakelijk om over de verzamelinkomens, die afkomstig zijn van de belastingdienst, te kunnen beschikken. In 2013 doet men aangifte over 2012, dus dat jaar is nog niet bekend. Vandaar dat het verzamelinkomen over 2011 in 2013 gebruikt wordt. Dit betekent dat er soms een voorlopige vaststelling zal plaatsvinden en achteraf een definitieve vaststelling. Het in mindering brengen van eigen bijdragen of een eigen aandeel zal daardoor vaak niet mogelijk zijn. Al deze activiteiten zullen door het CAK worden uitgevoerd. Een eigen bijdrage voor een persoonsgebonden budget (of een financiële tegemoetkoming met een eigen aandeel) mag elke 4 weken gevraagd worden, maar mag nooit de grens die in het besluit is vastgelegd, te boven gaan. Ook mag een eigen bijdrage de kostprijs van de voorziening niet te boven gaan. Wordt een persoonsgebonden budget (of een financiële tegemoetkoming met een eigen aandeel) verstrekt voor een voorziening die in eigendom van de aanvrager wordt verstrekt, dan mag de eigen bijdrage niet meer dan 39 perioden van 4 weken worden gevraagd. Gaat het om een PGB voor een doorlopende zaak die niet in eigendom wordt verstrekt, dan mag de eigen bijdrage worden gevraagd zo lang als de voorziening wordt gebruikt.

I. Terugvordering

Na ontvangst van de door de budgethouder te overleggen stukken, beoordeelt het college of er aanleiding bestaat het persoonsgebonden budget geheel of voor een deel terug te vorderen of te verrekenen.

Een besluit tot verlening van een persoonsgebonden budget kan worden ingetrokken als blijkt dat het budget binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van het middel waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. Het op basis daarvan uitbetaalde persoonsgebonden budget kan worden teruggevorderd.

Ingeval van misbruik verspeelt de cliënt het recht op een persoonsgebonden budget. Het ten onrechte verstrekte persoonsgebonden budget wordt dan volledig teruggevorderd.

- m. Het omzetten van een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden naar hulp in natura of omgekeerd (van hulp in natura naar een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden) kan uiteraard bij afloop van de beschikking. Daarbuiten kan het in principe alleen met ingang van een nieuw kwartaal.

2. De financiële tegemoetkoming en het eigen aandeel

- a. Naast het persoonsgebonden budget kan ook een financiële tegemoetkoming worden toegekend.

Toelichting: Het aantal mogelijkheden voor een financiële tegemoetkoming is beperkt: het zal gaan om een bouwkundige woonvoorziening, uit te betalen aan de eigenaar van de woning, een verhuiskostenvergoeding, of een financiële tegemoetkoming voor gebruik van een taxi of een rolstoeltaxi. De financiële tegemoetkoming zal zo groot zijn dat de aan te schaffen voorziening hiermee aangeschaft kan worden. Dit kan onder aftrek van een zogenaamd eigen aandeel, te vergelijken met de eigen bijdrage. Ook bij een financiële tegemoetkoming zal de beschikking waarin dit bedrag wordt toegekend voorwaarden kunnen bevatten over de besteding van de financiële tegemoetkoming. En ook bij een financiële tegemoetkoming moet verantwoording afgelegd worden over de besteding van de tegemoetkoming, tenzij het om een forfaitair bedrag gaat: een forfaitair bedrag voor een verhuizing kan vrij worden besteed, als er ook daadwerkelijk verhuisd wordt.

3. De voorziening in natura

- a. Bij een voorziening in natura verstrekt het college deze.

Toelichting: Wordt een voorziening niet als persoonsgebonden budget verstrekt, maar in natura, dan zal toekenning ook bij beschikking plaatsvinden. In de beschikking worden de voorwaarden opgenomen waaronder verstrekking plaatsvindt. Bij een voorziening in natura mag een eigen bijdrage worden gevraagd, net als bij een persoonsgebonden budget. Ook nu geldt dat een eventueel te betalen eigen bijdrage door de gemeente meestal alleen maar aangekondigd kan worden aangezien berekening en inning plaats zal vinden door het CAK.

HOOFDSTUK 5. PROCEDURELE BEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES EN BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Inleiding

Bij toekenning van voorzieningen op grond van de Wet voorzieningen gehandicapten (de voorganger van de Wmo) of bij indicatiestelling ten behoeve van de functie Huishoudelijke Verzorging AWBZ was het begrip “medische noodzaak” doorslaggevend. Uit de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep op beide terreinen blijkt dat die medische noodzaak in de ogen van de Raad aanwezig moet zijn om voorzieningen te verstrekken. Dit heeft – als dit uitgangspunt ook onder de Wmo geldt - tot gevolg dat een medisch advies van een onafhankelijk sociaal medisch adviseur, van cruciaal belang is.

Onder de Wmo, waar het ook kan gaan om psychische of psychosociale problemen, kan een advies van een andere deskundige dan een medicus noodzakelijk zijn. Dit gold onder de Wvg al bij de “uitraasruimte” waar soms het advies van een psycholoog of (ortho)pedagoog werd gevraagd. Onder de Wmo zal dit vaker nodig kunnen zijn. Maar of het nu een medicus of een andere deskundige is, het deskundigenadvies is in bepaalde situaties van groot belang. Daarom is hierover een apart onderdeel opgenomen.

Criteria:

1. Lid 1 van artikel 7.3 van de verordening biedt de basis voor een zorgvuldig onderzoek om te bepalen of er al dan niet sprake is van een noodzaak om te compenseren.

Toelichting: Uit de jurisprudentie blijkt dat indien een aanvrager geen medewerking verleent de aanvraag afgewezen mag worden op grond van de onmogelijkheid voldoende onderzoek te doen, mits het inderdaad zo is dat zonder dit onderzoek de noodzaak om te compenseren niet vast te stellen is. Er zal dus altijd beoordeeld moeten worden of op een andere wijze de noodzaak om te compenseren vastgesteld kan worden.

In artikel 7.3 lid 2 van dit artikel wordt een aantal situaties genoemd waarin het college de door haar aangewezen adviesinstantie om advies kan vragen, met andere woorden wanneer vraagt de gemeente advies.

Toelichting: Afdeling 3.3 van de Algemene wet bestuursrecht geeft in een vijftal artikelen enige algemene bepalingen over (externe) advisering. Artikel 3:5, lid 1 Algemene wet bestuursrecht geeft aan dat in deze afdeling onder adviseur verstaan wordt: een persoon of college, bij of krachtens wettelijk voorschrift belast met het adviseren inzake door een bestuursorgaan te nemen besluiten en niet werkzaam is onder verantwoordelijkheid van dat bestuursorgaan. In de Wmo is niet geregeld, dat er een adviseur benoemd moet worden. Advies zal in dat kader van de uitvoering van de wet echter onontbeerlijk zijn. De gemeente heeft daarom een contract afgesloten met een indicatie-adviesbureau. Het college vraagt aan dit adviesbureau of een andere deskundige partij (b.v. voor bouwkundig advies of het inschakelen van Bartiméus bij personen met visuele beperkingen) om advies indien aanvullende informatie nodig is om de aanvraag te kunnen beoordelen, of indien het college dat overigens gewenst vindt. Men kan meer adviseurs in verschillende, zelfs wisselende situaties hebben, hetgeen een eenduidige vermelding onmogelijk maakt.

Het uitgangspunt is, dat aanvragen zoveel mogelijk zonder extern advies worden beoordeeld. De gemeente heeft hiervoor de nodige expertise in huis. Het college vraagt om een extern advies, indien aanvullende informatie nodig is om de aanvraag te kunnen beoordelen en indien zij dit overigens gewenst acht. Het moge duidelijk zijn dat hier een scala aan argumenten op te voeren valt. Door deze bepaling is het echter altijd mogelijk om advies te vragen.

Herziening, intrekking en terugvordering

Een van de onderwerpen die in de Verordening aan de orde komt, is de terugvordering en verrekening van ten onrechte of een teveel verstrekt bedrag aan PGB of financiële tegemoetkoming. De terugvordering/verrekening van verleende voorzieningen is een bevoegdheid van de gemeente. Voor intrekking, herziening en terugvordering is in het bijzonder aanleiding wanneer bijvoorbeeld niet of onvoldoende wordt voldaan aan de voorwaarden, waaronder de voorziening is verleend, er sprake

is van het verstrekken van onjuiste gegevens of als een voorziening voor een te hoog bedrag is verleend en de belanghebbende dit wist of redelijkerwijs had kunnen weten. Onder meer in deze gevallen kan het recht op de voorziening worden ingetrokken of herzien en leidt dit tot gehele of gedeeltelijke terugvordering van de voorziening en/of van het ten onrechte of teveel verstrekte bedrag.

De herziening en intrekking vormen de grondslag voor de terugvordering. Hoewel in de Wmo een herzienings- of intrekkingbesluit niet verplicht is gesteld, is het noodzakelijk dit besluit te nemen om tot terugvordering over te kunnen gaan. Er moet namelijk een zogeheten onverschuldigde betaling worden gecreëerd.

Diverse omstandigheden kunnen ertoe leiden dat ten onrechte een Wmo-voorziening is verstrekt. Betreft het voorzieningen (al dan niet op geld waardeerbaar), financiële tegemoetkomingen of een periodiek PGB, dan kan dit aanleiding zijn om over te gaan tot terugvordering.

Terugvordering van een voorziening in natura kan bijvoorbeeld aan de orde zijn wanneer de belanghebbende in gebreke blijft zijn (eventuele) eigen bijdrage/eigen aandeel binnen de gestelde termijn en na aanmaning te voldoen.

Terugvorderingsprocedure

In tegenstelling tot andere sociale zekerheidswetten zoals de WWB, WW en AOW kent de Wmo geen eigen regels inzake terugvordering. Dit heeft als gevolg dat voor een terugvordering in het kader van de Wmo geen wettelijke grondslag bestaat. In het wettelijk voorschrift, in casu de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Rijssen-Holten, is de bevoegdheid tot intrekking, herziening en terugvordering opgenomen. De gemeente Rijssen-Holten maakt dus gebruik van deze bevoegdheden en gaat in voorkomende gevallen tot intrekking/herziening en terugvordering over.

Ontstaansgrond schending informatieplicht

Het college vordert vorderingen die ontstaan zijn als gevolg van schending van de inlichtingenplicht altijd terug.

Geen terugvordering mogelijk

Het college vordert een eenmalig toegekende PGB niet (deels) terug. Bijvoorbeeld als belanghebbende na drie jaar bijvoorbeeld geen gebruik meer maakt van de scooter (b.v. door opheffen beperkingen of door overlijden). Ook niet als het PGB voor een periode van vijf jaar is verstrekt. Het PGB is namelijk niet onverschuldigd betaald. Belanghebbende heeft immers het volledige PGB moeten aanwenden voor het gebruik van de scooter gedurende de periode van drie jaar. Wel wordt van de budgethouder verwacht, dat hij de, met het PGB aangeschafte, voorziening teruggeeft aan de gemeente.

Verrekening

In de Verordening is bepaald, dat gebruik gemaakt wordt van de in het Burgerlijk Wetboek en in de Algemene wet bestuursrecht geboden bevoegdheid tot verrekening. Het college gaat tot verrekening over als er sprake is van een teveel betaalde of ten onrechte uitbetaalde financiële tegemoetkoming of PGB en er in de volgende periode wederom recht bestaat op een financiële tegemoetkoming of PGB indien het een periodieke verstrekking betreft. Het teveel betaalde wordt dan verrekend met het toekomstige recht op betaling.

Vereiste beschikkingen

Een beschikking tot terugvordering van een financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget dient te worden voorafgegaan door een intrekking- of herzieningsbeschikking. De intrekking- en herzieningsbeschikking en de terugvorderingsbeschikkingen zijn beschikkingen in de zin van artikel 1:3 Algemene wet bestuursrecht. Dit betekent dat de belanghebbende hiertegen de rechtsmiddelen bezwaar, beroep en hoger beroep kan aanwenden.

Schorsende werking

Het college schort de invordering in het geval van een bezwaar- en beroepsschrift op als de onmiddellijke invordering onevenredig belastend is voor de belanghebbende.

Ontstaansdatum vordering

Een vordering van het college op belanghebbende in het kader van een terugvordering ontstaat op het moment dat de terugvorderingsbeschikking is genomen en bekend gemaakt. Deze ontstaansdatum kan van belang zijn in het kader van een schuldsaneringsregeling op grond van artikel 284 en volgende van de Faillissementswet (Wet schuldsanering natuurlijke personen, WSNP).

In de zorgketen heeft de gemeente te maken met de volgende drie schakels:

1. Mantelzorg: Mantelzorg is langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt gegeven aan een hulpbehoevende, waarbij de zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie tussen de hulpverlener en de hulpbehoevende oudere, zieke of gehandicapte. De definitie van mantelzorg geeft al aan dat deze zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie die de mantelzorger met de zorgvrager heeft. Mantelzorger “word” je niet; mantelzorg komt “op je weg”. Het ontstaat “spontaan” binnen de (beperkte) kring van de zorgvrager en is afhankelijk van het ontstaan van de zorgvraag. Daarom is mantelzorg – in ontwikkeling van volume – nauwelijks beïnvloedbaar. Het kent vaak wel, ongemerkt, een geleidelijke groei in intensiteit aan belasting. Op dit punt is externe (overheids)beïnvloeding wel mogelijk: ondersteuning om de mantelzorger in staat te stellen haar/zijn taak – voor zichzelf en voor de zorgvrager – naar behoren te kunnen blijven invullen.
2. Vrijwilligerswerk: Werk dat in enig georganiseerd verband, onverplicht en onbetaald wordt verricht ten behoeve van anderen of de samenleving. De inzet van vrijwilligerswerk in de zorgketen kan twee doelen dienen: 1) preventieve werking ten aanzien van het ontstaan van de zorgvraag en
3. 2) actieve ondersteuning van de mantelzorg. Met preventieve werking wordt bedoeld: het voorkomen, “vertragen” van de zorgvraag. Dat kan door een “algemene” inzet van vrijwilligerswerk in bepaalde maatschappelijke projecten. Het doel is te voorkomen dat een zorgvraag (die uiteindelijk leidt tot professionele zorg) ontstaat, of dat deze zorgvraag daardoor wordt uitgesteld.
4. Professionele zorgverlening: Alle zorg die beroepsmatig wordt verleend. Professionele zorgverlener, in de zorgketen, heeft een complementair, aanvullend karakter. Dat wil zeggen, zodra het aanbod aan mantelzorg, respectievelijk vrijwilligers in de gegeven situatie onvoldoende is om de zorgvrager maatschappelijk te laten functioneren, wordt de professionele zorg ingezet. Dat betekent in de situatie dat de zorgvrager niet beschikt over mantelzorg of inzet van vrijwilligerswerk, de professionele zorgaanbieders de volledige zorg verrichten. Vaak echter zal zich de situatie voordoen dat professionele zorg in samenhang met mantelzorg en vrijwilligerswerk wordt verricht.

Professionele zorg is het sluitstuk (aanvullend) op de mantelzorg en vrijwilligerswerk.

HOOFDSTUK 6 SLOTBEPALINGEN

Deze Beleidsregels treden in werking op 1 maart 2014 onder gelijktijdige intrekking van het gemeentelijk Wmo-beleid dat gold voor deze inwerkingsdatum van 1 maart 2014.